

Право предлагања закона. По Уставу, право предлагања закона, других прописа и општих аката имају сваки народни посланик, Влада, скупштина аутономне покрајине или најмање 30.000 бирача.

Право предлагања закона из своје надлежности имају Заштитник грађана и Народна банка Србије.

Референдум. Народна скупштина расписује референдум о питању из своје надлежности на захтев већине свих народних посланика или на захтев најмање 100.000 бирача, у складу са Уставом и законом.

Предмет референдума не могу бити обавезе које произлазе из међународних уговора, закони који се односе на људска и мањинска права и слободе, порески и други финансијски закони, буџет и завршни рачун, увођење ванредног стања и амнестија, као ни питања која се тичу изборних надлежности Народне скупштине.

Устав предвиђа обавезан републички референдум чији је предмет акт о промени Устава, ако се промена Устава односи на преамбулу Устава, начела Устава, људска и мањинска права и слободе, уређење власти, проглашавање ратног и ванредног стања, одступање од људских и мањинских права у ратном и ванредном стању или поступак за промену Устава.

Распуштање Народне скупштине. Због великог значаја овакве одлуке за стабилност земље, Устав утврђује када Народна скупштина мора бити распуштена, када може бити распуштена и када не може бити распуштена.

Распуштање Народне скупштине је у надлежности председника Републике.

Председник Републике је дужан да распусти Народну скупштину у четири случаја:

- ако Народна скупштина у року од 90 дана од дана конституисања не изабере Владу;
- ако председник Владе поднесе оставку, па Влади, сагласно Уставу, престане мандат даном констатације оставке председника Владе, а онда Народна скупштина не изабере нову Владу у року од 30 дана од дана констатације оставке председника Владе;
- ако Народна скупштина изгласа неповерење Влади, па Влади, сагласно Уставу, престане мандат, а онда Народна скупштина не изабере нову Владу у року од 30 дана од дана изгласавања неповерења;
- ако Народна скупштина не изгласа поверење Влади, па Влади, сагласно Уставу, престане мандат, а онда Народна скупштина не изабере нову Владу у року од 30 дана од дана неизгласавања поверења.

Председник Републике може, на образложени предлог Владе, распустити Народну скупштину. По Закону о председнику Републике, председник Републике је дужан да у року од 72 сата донесе указ којим на образложен предлог Владе распушта Народну скупштину или да Владу и јавност обавести о томе да не прихвата предлог Владе.

По Уставу, Влада којој је престао мандат не може председнику Републике предложити распуштање Народне скупштине. Такође, Влада не може предложити распуштање Народне скупштине ако је поднет предлог да јој се изгласа неповерење или ако је поставила питање свога поверења. (Закон о председнику Републике томе додаје да председник Републике неће разматрати предлог Владе да се Народна скупштина распусти ни ако Народна скупштина није прихватила Владин одговор на интерпелацију.)

Народна скупштина не може бити распуштена за време ратног или ванредног стања.

Истовремено са распуштањем Народне скупштине председник Републике расписује изборе за народне посланике, тако да се избори окончају најкасније за 60 дана од дана расписивања.

Народна скупштина која је распуштена врши само текуће или неодложне послове, одређене законом. По Закону о Народној скупштини, у случају распуштања, Народна скупштина, односно надлежни одбор Народне скупштине, врши само текуће или неодложне послове, а нарочито: 1) решавање мандатно-имунитетских питања, 2) остваривање међународне сарадње у складу са Законом о Народној скупштини, 3) поједине случајеве решавања материјално –